

## Hindi leren

---

Hindi is volgens de Indiase grondwet de officiële taal van de staat. Ook al blijft het Engels nog een grote rol spelen in het politieke bestuur, het Hindi is meer en meer te taal van de volkse communicatie in heel India. Hindi is de moedertaal in Haryana, Delhi, Raadjasthaan, Madhja Pradeesj, Oettar Pradeesj en Bihaar. Het wordt geschreven in het zeer logisch onderbouwde Devanagari-alfabet.

Oerdoe is een variant van het Hindi die vooral door de moslims in hetzelfde gebied (en in Aandhra Pradeesj) gebruikt wordt. Oerdoe, eigenlijk "de taal van het legerkamp" (verwant met 'horde'), onderscheidt zich door de talrijke Perzische en Arabische leenwoorden en zinswendingen, en wordt geschreven in een aangepaste vorm van het Arabisch alfabet. Als spreektaal is Oerdoe echter niets anders dan een Hindi-variant. Hindi/Oerdoe is de moedertaal van een 40% van de Indiase bevolking en een 15% van de Pakistaanse bevolking. In Pakistan is het echter de enige taal in het openbaar leven, en kunnen de meeste Sindhi- of Pandjabi-sprekers niet hun moedertaal maar wel het Oerdoe lezen en schrijven.

Ook in India zijn er gebieden waar het Hindi de voertaal op school en in de administratie is, hoewel de bevolking een andere moedertaal heeft, bv. In tribale gebieden. Het aantal mensen dat het Hindi als eerste kultuurtaal heeft, is dus beduidend groter dan het aantal dat Hindi als moedertaal heeft. Maar ook in de andere belangrijke taalgebieden wordt Hindi goed verstaan. Voor de sprekers van Goedjrati, Bengali, Marathi, Orija en Pandjabi is het Hindi zeer gemakkelijk te leren (zelfde verhouding als Nederlands en Duits). Maar zelfs in het Dravidische taalgebied in Zuid-India gaat de kennis van het Hindi als tweede of derde taal sterk vooruit, ondanks de afwijzing door de Tamils van het plan om Hindi als nationale eenheidstaal te gebruiken. Vooral de Hindi film (met een grotere productie dan de engelstalige film wereldwijd) en de bijbehorende popmuziek maakt het Hindi meer en meer tot de feitelijke nationale verbindingstaal.

Men onderscheidt in het Hindi twee "registers", twee taalvarianten die niet regionaal maar wel door sociale kontekst bepaald zijn. Het Hindi dat men in essays leest of op de staatstelevisie hoort is sjoeddh Hindi, "zuiver Hindi", dat sterk aan het Sanskrit ontleent. In de Hindi film daarentegen hoort men een eenvoudiger (sommigen zeggen: plattere) taalvariant, die sedert Mahatma Gandhi doorgaans Hindoestani genoemd wordt (de Mahatma was een voorstander van dit onveredeld taaltje). Deze staat dicht bij het Oerdoe en wordt ook in Pakistan algemeen verstaan: de Hindi film is, veel meer dan klassieke muziek of dans, India's belangrijkste cultureel exportprodukt. Trouwens, ook in enkele Arabische landen en vooral in Afrika is de Hindi film razend populair (voor Westerse smaak is deze film wel nogal langzaam, vaak te suikerzoet, met weinig plot en veel swingende videoclipps).

In vergelijking met bv. Frans, Russisch, Arabisch of Chinees, is het Hindi een erg gemakkelijke taal om te leren. Een nagenoeg fonetische spelling en een eenvoudige spraakkunst maken dat je hierin vrij snel vooruitgaat. Als je daarbij bedenkt dat deze taal je in contact brengt met pakweg een half miljard mensen, dan is Hindi leren zeker een goedbestede investering.

Christel Brughmans